

ARTICULUS IV.

Unde oriatur certitudo scientiæ Divinæ de futuris absolutis?

NOTANDUM primò non esse apud Theologos dubium, quin habeat Deus, non qualemcunque titubantem ac fluctuantem, sed immobilem ac certissimam scientiam de futuris omnibus absolutis; id est, & necessariò futuris, & liberè, seu contingenter futuris; ita quòd ista æquè certò sciat ac illa. Et ratio propter quam de re ista nullatenus dubitatur, hæc est; quia cum providentiæ in præscientiæ radicetur, si Deus minùs certò præsciret futura libera, quàm necessaria, minùs certò causis liberis, quàm necessariis provideret: atque hæc in parte deesse Deo pars melior providentiæ, quam ut sollicitiorem erga causas liberas, ita tutiorem esse necesse foret, si quid in providentiæ Divinæ magis & minùs tutum posset comperiri. Sed tum ulterius eunt Theologi, dum inquirunt, unde Divina de futuris illis præscientiæ suam certitudinem sortiatur. Verùm id inquirunt, faciliè consentientes circa caput, unde oritur certitudo præscientiæ de futuris necessariis, sed omnino dissentientes circa caput alterum, unde possit par certitudo præscientiæ circa futura contingentiæ derivari.

Itaque ubi de futuris necessariis agitur, convenitur illa certò præsciri, & eapropter certò præsciri, quia prædefinitus fuit à Deo totus illorum eventus, pro quo complendo ordinata fuit causarum naturalium series, juxta quam ac per quam necesse est ut fiant quæcùmque fiunt. Quo pacto decreta Divina, quæ determinant omnes naturales eventus, & ordinant causas ad illos necessariò perficiendos idoneas, sunt infallibilia media, in quibus novit infallibiliter Deus futura illa omnia, quæ *necessaria* vocamus: uti novit infallibiliter Deus cras esse mugitura tonitrua, quia juxta suum ab æterno decretum de tali eventu, & eapropter de causis ad talem eventum ordinandis, ita postmodum illas ordinavit ab initio temporis, ut inimpedibiliter sint consecutura talem effectum.

Quod cum ita verificetur pro omni generatim eventu, planum est cognoscere infallibiliter Deum omnes hujuscemodi effectus

Tomus I I.

G

I.
Supponitur certitudo scientiæ Divinæ de futuris absolutis, sed quaritur unde oriatur.

II.
Circum futura absoluta necessaria satis convenitur inter Theologos.

III.
At quando agitur de